

C-285/23. sz. ügy [Linte]ⁱ**Az előzetes döntéshozatal iránti kérelemről a Bíróság eljárási szabályzata
98. cikkének (1) bekezdése alapján készített összefoglalás****A benyújtás napja:**

2023. május 3.

A kérdést előterjesztő bíróság:

Ekonomisko lietu tiesa (gazdasági bíróság, Lettország)

Az előzetes döntéshozatalra utaló határozat kelte:

2023. április 21.

A büntetőeljárás alá vont személyek:

A

B

C

Z

F

AS Latgales Invest Holding

SIA METEOR HOLDING

METEOR Kettenfabrik GmbH

SIA Tool Industry

AS Ditton pievadķēžu rūpnīca

Az eljárásban részt vesz:

Latvijas Investīciju un attīstības aģentūra (lett beruházási és fejlesztési ügynökség)

ⁱ A jelen ügy megnevezése fiktív. Az nem egyezik az eljárásban részt vevő egyik fél nevével sem.

Az alapeljárás tárgya

Büntetőeljárás, amelyben felmerül a vádlott azon lehetősége, hogy az ügy büntetőeljárás alá vonására irányuló tárgyalásokon videokonferencia útján, egy másik tagállamból vehessen részt

Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgya és jogalapja

Az EUMSZ 267. cikk alapján a kérelem az uniós jog egyes rendelkezéseinek értelmezésére irányul annak tisztázása érdekében, hogy i) általánosságban a vádlottnak a büntetőeljárás lefolytatásában való részvételének biztosítása érdekében is igénybe vehető-e a videokonferencia alkalmazásának a 2014/41/EU irányelv 24. cikke (1) bekezdésében a vádlott megjelenésére vonatkozóan előírt lehetősége; ii) ilyen esetben biztosítottak-e a vádlottnak az (EU) 2016/343 irányelv 8. cikkének (1) bekezdésében foglalt jogai; iii) egyenértékű-e a vádlottnak az ügy büntetőeljárás alá vonásában történő ilyen részvétele a tárgyaláson való fizikai jelenlétével; és az előző kérdésekre adott igenlő válasz esetén, iv) csak a tagállam illetékes hatóságain keresztül alkalmazható-e a videokonferencia; és az előző kérdésekre adott igenlő válasz esetén, v) közvetlen kapcsolatba léphet-e bíróság e célból a másik tagállamban tartózkodó vádlottal; valamint vi) megengedett-e a videokonferenciának valamely tagállamban a tagállam illetékes hatóságai nélkül történő alkalmazása a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló uniós térségben.

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 1) Úgy kell-e értelmezni a büntetőügyekben kibocsátott európai nyomozási határozatról szóló, 2014. április 3-i 2014/41/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv 24. cikkének (1) bekezdését, hogy a vádlott videokonferencia útján történő megjelenése magában foglalja a vádlottnak a lakóhelye szerinti tagállamból videokonferencia útján egy másik tagállamban folytatott büntetőeljárásban való részvételét is?
- 2) Úgy kell-e értelmezni a büntetőeljárás során az ártatlanság véelme egyes vonatkozásainak és a saját tárgyaláson való jelenlét jogának megerősítéséről szóló, 2016. március 9-i (EU) 2016/343 európai parlamenti és tanácsi irányelv 8. cikkének (1) bekezdését, hogy a vádlottnak az eljárás szóbeli szakaszában való jelenléthez való joga azáltal is biztosítható, hogy a vádlott a lakóhelye szerinti tagállamból videokonferencia útján vesz részt egy másik tagállamban folytatott büntetőeljárásban?
- 3) Egyenértékű-e a vádlottnak a lakóhelye szerinti tagállamból videokonferencia útján egy másik tagállamban folytatott büntetőeljárás tárgyalásán való részvétele a lakóhelye szerinti tagállam bírósága előtt folyó eljárás tárgyalásán való fizikai jelenlétével?

4) Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett első és/vagy második kérdésre adott igenlő válasz esetén: a videokonferencia csak a tagállam illetékes hatóságain keresztül szervezhető-e meg?

5) Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett negyedik kérdésre adott nemleges válasz esetén: az a tagállami bíróság, amely előtt az ügy folyamatban van, közvetlen kapcsolatba léphet-e a másik tagállamban tartózkodó vádlottal, és megküldheti-e neki a videokonferenciához való csatlakozáshoz tartozó linket?

6) Nem összeegyeztethetetlen-e a videokonferenciának a tagállam illetékes hatóságai nélkül történő megszervezése a szabadságon, biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló egységes uniós térség fenntartásával?

Az uniós jog hivatkozott rendelkezései

A büntetőügyekben kibocsátott európai nyomozási határozatról szóló, 2014. április 3-i 2014/41/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv, amelynek 24. cikke (1) bekezdésének második albekezdése a következőket írja elő: „[...] a kibocsátó hatóság [európai nyomozási határozatot (ENYH)] bocsáthat ki annak érdekében, hogy a tanút vagy szakértőt videokonferencia vagy egyéb audiovizuális közvetítőeszköz segítségével hallgassák meg [...]”.

A büntetőeljárás során az ártatlanság védelme egyes vonatkozásainak és a saját tárgyaláson való jelenlét jogának megerősítéséről szóló, 2016. március 9-i (EU) 2016/343 európai parlamenti és tanácsi irányelv, amelynek 8. cikkének (1) bekezdése a következőket írja elő: „A tagállamok biztosítják, hogy a gyanúsítottaknak és a vádlottaknak joguk van a tárgyalásukon jelen lenni.”

A Bíróságnak a kérdést előterjesztő bíróság által hivatkozott ítélezési gyakorlata

A 2018. december 6-i IK (Mellékbüntetés végrehajtása) ítélet, C-551/18 PPU, EU:C:2018:991, 34. és 35. pont

A kérdést előterjesztő bíróság által hivatkozott nemzetközi jogi rendelkezések

Az Európai Unió tagállamai közötti kölcsönös bűnügyi jogsegélyről szóló egyezmény: 5. és 10. cikk

Az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló európai egyezmény: 6. cikk

A kölcsönös bűnügyi jogsegélyről szóló, 1959. április 20-i európai egyezményhez csatolt második kiegészítő jegyzőkönyv

A nemzeti jog hivatkozott rendelkezései

A büntetőeljárásról szóló törvény 463. cikke:

„(1) A vádlott részvétele a büntetőeljárásban kötelező.

(2) Ha a vádlott nem jelenik meg a tárgyaláson, a büntetőeljárást el kell halasztani.

[...]

A büntetőeljárásról szóló törvény 464. cikke:

„(1) A bíróság a szabálysértésre, vétségre, vagy az öt évet meg nem haladó szabadságvesztéssel büntetendő bűncselekményre vonatkozó büntetőügyet a vádlott részvétele nélkül is büntetőeljárás alá vonhatja, ha a vádlott a tárgyaláson ismételen, igazolt ok nélkül nem jelenik meg, vagy ha a bírósághoz kérelmet nyújtott be arra vonatkozóan, hogy a büntetőügyet a részvétele nélkül folytassák le.

[...]

(3) A többvádoltas büntetőügyet valamelyik vádlott részvétele nélkül is büntetőeljárás alá lehet vonni, ha a tárgyaláson a többi vádlottal szemben emelt vádakát vizsgálják, ha ezen adott vádlott részvétele nem szükséges az adott tárgyaláson, és az említett vádlott tájékoztatta a bíróságot arról, hogy nem kíván részt venni a szóban forgó tárgyaláson.

A büntetőeljárásról szóló törvény 465. cikke:

„(1) A bíróság a büntetőügyet a vádlott jelenléte nélkül (távollétében) az alábbi esetek bármelyikében büntetőeljárás alá vonhatja:

[...]

2) ha a vádlott külföldön tartózkodik, és nem biztosítható, hogy jelen legyen a bíróságon.

[...]

A büntetőeljárásról szóló törvény 140. cikke:

„(1) Az eljárásért felelős személy az eljárási cselekményt technikai eszközök (telefonkonferencia, videokonferencia) felhasználásával is lefolytathatja, ha a büntetőeljárás érdekei ezt megkívánják.

(2) A technikai eszközök felhasználásával lefolytatott eljárási cselekmény során biztosítani kell, hogy az eljárásért felelős személy és az eljárási cselekményen részt vevő, különböző helyeken vagy épületekben tartózkodó személyek

telefonkonferencia során hallják, videokonferencia során pedig hallják és lássák egymást.

(2¹) Az e cikk (2) bekezdésében említett esetben az eljárásért felelős személy felhatalmaz egy személyt, vagy megbízza az eljárási cselekmény lefolytatásának második helyszínén található intézmény vezetőjét, hogy hatalmazzon fel egy személyt arra, hogy az biztosítsa az eljárási cselekmény e személy tartózkodási helyén történő lefolytatását (a továbbiakban: felhatalmazott személy).

[...]

(5) A felhatalmazott személy ellenőrzi és igazolja az eljárási cselekményen részt vevő azon személyek személyazonosságát, akik nem ugyanazon a helyen tartózkodnak, mint az eljárásért felelős személy.

[...]

(7) A felhatalmazott személy igazolást állít ki, amely tartalmazza az eljárási cselekmény helyszínét, dátumát és időpontját, az eljárási cselekmény helyszínén jelen lévő valamennyi személy beosztását, családi és utónevét, azonosító adatait és lakcímét, valamint az e személyeknek adott figyelmeztetést, amennyiben a jogszabály vonatkozó kötelezettségeik megszegésének esetére felelősséget állapít meg. A figyelmeztetést a figyelmeztetett személyeknek alá kell írniuk. Az igazolásban fel kell tüntetni az eljárási cselekmény során bekövetkezett megszakításokat és az ilyen cselekmény befejezésének időpontját is. Az igazolást az eljárási cselekmény helyszínén jelen lévő valamennyi személynek alá kell írnia, és azt az eljárási cselekmény jegyzőkönyvébe való felvétel céljából továbbítani kell az eljárásért felelős személynek.

(7¹) Az e cikk (2¹), (5) és (7) bekezdésében foglalt rendelkezések alkalmazásától el lehet tekinteni, ha az eljárásért felelős személynek lehetősége van arra, hogy technikai eszközök útján megállapítsa a más helyeken vagy épületekben tartózkodó személyek személyazonosságát. [...]"

A büntetőügyekben folytatott nemzetközi együttműködést különösen a büntetőeljárásról szóló törvény C. részébe foglalt 876. és 877. cikk szabályozza, amelyek előírják, hogy az eljárási cselekményt külföldön az eljárásért felelős személyek az érintett külföldi illetékes hatóságokon keresztül folytathatják le, többek között úgy, hogy megkeresik az említett hatóságokat, hogy engedélyezzék egy lett tisztviselő számára az eljárási cselekmény lefolytatásában való részvételt vagy az eljárási cselekmény technikai eszközök felhasználásával történő lefolytatását.

A tényállás és az alapeljárás rövid bemutatása

- 1 A kérdést előterjesztő bíróság előtt egy olyan büntetőügy van folyamatban, amelyben öt vádlott – köztük egy Németországban lakóhellyel rendelkező német

állampolgár (a továbbiakban: /A/) – érintett, akiket bünszövetségben, nagy értékre elkövetett csalással és pénzmosással vádolnak.

- 2 Az eljárás jelenlegi szakaszában meg kell vizsgálni a bizonyítékokat, ami időigényes lesz, ezért a jelen ügy vizsgálata még hosszú ideig elhúzódhat. A tervezett negyven tárgyalásból (amelyekből havonta egyre vagy kettőre kerül sor) hetet tartottak meg, /A/ pedig csak négyen vett részt.
- 3 Mivel az /A/-t terhelő bűncselekmények különösen súlyosak, és nem teljesültek a büntetőeljárásról szóló törvény 465. cikkében foglalt, a büntetőügynek a vádlott jelenléte nélkül (távollétében) történő büntetőeljárás alá vonására vonatkozó követelmények, megállapítható, hogy a büntetőeljárásról szóló törvény 463. és 464. cikke alapján a büntetőügyet nem lehet a vádlott részvétele nélkül büntetőeljárás alá vonni, és /A/ részvétele az említett ügyben kötelező.
- 4 Jelenleg azonban kora és családi körülményei miatt /A/ számára különösen megterhelő, hogy jelen legyen a büntetőeljárás során. Tudniillik, egy 71 éves nyugdíjasról van szó, akinek jövedelme nem elegendő az utazási költségeinek fedezésére, és aki feleségével együtt ápolja a velük élő, fogyatékosága miatt gondozásra szoruló, 92 éves anyósát. /A/ soha nem élt Lettországbán, és ettől sem beszél. Ilyen körülmények között ésszerűen nem várható el, hogy Lettországba költözzön azért, hogy az eljárás során végig jelen lehessen. Mindazonáltal /A/ Németországból videokonferencia útján részt kíván venni az eljárásban.
- 5 A kérdést előterjesztő bíróság megkísérelte az említett távoli részvétel lehetővé tételét, és 2021. december 2-án ENYH-t küldött az illetékes német hatóságnak, /A/ tárgyaláson való részvételének videokonferencia útján történő biztosítására irányuló kérelemmel. A kérelmet azzal az indokkal utasították el, hogy az ENYH végrehajtása azért nem lehetséges, mert úgy vélik, hogy az ilyen részvétel nem nyomozási cselekmény, és a vádlottnak a büntetőeljárás ilyen módon való lefolytatásához szükséges beleegyezését nem szerezték be. Az illetékes hatóság még azt követően sem változtatta meg álláspontját, hogy tájékoztatták /A/ beleegyezéséről.
- 6 A kölcsönös bűnügyi jogsegélyről szóló, 1959. április 20-i európai egyezményhez csatolt második kiegészítő jegyzőkönyv rendelkezéseivel összhangban a kérdést előterjesztő bíróság kérésére a lett igazságügyi minisztérium egyeztetett a német igazságügyi minisztériummal /A/ eljárásban való (a német igazságügyi hatóságok közreműködésével vagy anélkül történő) távoli részvételének lehetőségeiről. Az illetékes német hatóság azt válaszolta, hogy /A/ videokonferencia útján történő részvétele a bírósági szakaszban nem lehetséges, mivel erre nincs jogalap. A vádlottal folytatott videokonferenciának egy folyamatban lévő tárgyaláson történő alkalmazása ellentétes lenne a német jog alapelveivel. A német jog szerint a vádlott fizikai jelenléte feltétlenül szükséges a bírósági szakaszban.
- 7 A Senäts (a legfelsőbb bíróság szenátusa, Lettország) büntető kollégiumának bírói közgyűlése által a büntetőeljárásról szóló törvény 140. cikke 7.¹ bekezdésének

értelmezéséről szóló, 2021. november 4-i határozatában kiadott pontosítás szerint a Lett Köztársaság joghatósága az ország területére korlátozódik, és ezért a videokonferencia lefolytatására az említett rendelkezésben előírt eljárás csak akkor alkalmazható, ha az eljárási cselekményre az ország területén kerül sor. A másik állam területén található bizonyítékok gyűjtése a büntetőeljárásról szóló törvény „Büntetőügyekben folytatott nemzetközi együttműködés” című C. részében meghatározott eljárásnak megfelelően, azaz a nemzetközi igazságügyi együttműködés valamely eszközének igénybevételével végezhető.

- 8 A másik négy vádlott állandó lakóhellyel rendelkezik Lettorszáiban, és közülük hárman videokonferencia útján vesznek részt a büntetőeljárásban. /A/-nak azért kell jelen lennie az ügy büntetőeljárás alá vonása során, mert Németországban tartózkodik, és nem kapta meg az illetékes német hatóság hozzájárulását az említett illetékes hatóságon keresztül vagy anélkül történő videokonferencia alkalmazásához.

Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem indokolásának rövid bemutatása

- 9 A kérdést előterjesztő bíróság megjegyzi, hogy a határokon átnyúló vonatkozású büntetőügyekkel kapcsolatos uniós jogszabályok értelmében a videokonferencia kizárólag a tanúk, szakértők, gyanúsítottak vagy vádlottak megjelenésére vonatkozik (lásd a 2014/41 irányelv 24. cikkét és az Európai Unió tagállamai közötti kölcsönös bűnügyi jogsegélyről szóló egyezmény 10. cikkét).
- 10 Az igazságszolgáltatás digitalizációja az Európai Unióban című, 2020. december 2-i európai bizottsági közlemény azonban rámutat, hogy az igazságszolgáltatáshoz való hozzáférés és a tagállamok közötti együttműködés elősegítése az Európai Unió működéséről szóló szerződésben meghatározott, a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló uniós térség fő célkitűzései között szerepel. Az igazságszolgáltatáshoz való hozzáférést fenn kell tartani, és lépést kell, hogy tartson a változásokkal. Ezek közé a változások közé tartozik a digitális transzformáció, amely életünk minden területére hatással van. Ezenkívül a tagállamoknak, amikor csak lehetséges, videokonferenciák alkalmazásához kell folyamodniuk. A videokonferenciák alkalmazása a bírósági eljárásokban – amennyiben a jogszabályok lehetővé teszik – jelentősen csökkenti a megterhelő és költséges utazások szükségességét, és magukat az eljárásokat is megkönnyítheti. A videokonferenciák alkalmazása nem sértheti a tisztességes eljáráshoz való jogot, valamint a védelemhez való jogokat, úgy mint a tárgyaláson való jelenléthez, az ügyvéddel való bizalmas beszélgetéshez, a tanúkhöz intézett kérdésekhez, valamint a bizonyítékok vitatásához való jogot (lásd az igazságszolgáltatás digitalizációja az Európai Unióban című, 2020. december 2-i COM(2020) 710 final bizottsági közlemény bevezetését és 3.4. pontját). Az uniós szakpolitikai tervezési dokumentumok a polgárok és az igazságügyi hatóságok közötti biztonságos kommunikáció elősegítésének egyik eszközeként ismerik el a videokonferencia használatát (lásd a 2019–2023- as időszakra szóló európai e- igazságügyi cselekvési terv [HL 2019. C 96., 9. o.] 17. pontját).

- 11 Ezenkívül a Bíróság ítélkezési gyakorlata szerint az uniós jog azon az alapvető előfeltevésen alapul, amely szerint minden tagállam osztozik az összes többi tagállammal az Unió alapjául szolgáló számos közös értékben, és elismeri, hogy azok osztják ezen értékeket vele, amint azt az EUSZ 2. cikk kimondja. Ez az előfeltevés maga után vonja és igazolja a tagállamok közötti kölcsönös bizalom fennállását ezen értékek elismerése, és így az azokat végrehajtó uniós jog tiszteletben tartása tekintetében. Mind a tagállamok közötti kölcsönös bizalom elve, mind pedig a köztük fennálló kölcsönös bizalmon alapuló kölcsönös elismerés elve alapvető jelentőséggel bír az uniós jogban, mivel lehetővé teszi egy belső határok nélküli térség létrehozását és fenntartását. Pontosabban a kölcsönös bizalom elve, különösen a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térség tekintetében mindegyik államtól megköveteli, hogy – kivételes körülményektől eltekintve – úgy tekintse, hogy az összes többi tagállam tiszteletben tartja az uniós jogot, és különösen az uniós jog által elismert alapvető jogokat (lásd a 2018. december 6-i IK [Mellékbüntetés végrehajtása] ítéletet, C-551/18 PPU, EU:C:2018:991).
- 12 Tekintettel a szabadságon, biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló egységes uniós térségére, valamint arra, hogy a videokonferencia alkalmazása a határokon átnyúló vonatkozású büntetőügyekben lehetővé teszi az uniós polgárok szabad mozgáshoz való jogának hatékony gyakorlását, a kérdést előterjesztő bíróságnak kétségei vannak azzal kapcsolatban, hogy az uniós jogban a videokonferencia alkalmazása kizárólag a tanúk, a szakértők, a gyanúsítottak vagy a vádlottak megjelenésére korlátozódik-e. A bíróság ezért felveti a kérdést, hogy a vádlott videokonferencia útján történő megjelenése – amelyről a 2014/41 irányelv 24. cikkének (1) bekezdése rendelkezik – csak a vádlott tanúvallomására terjed-e ki, vagy általánosságban a vádlottnak a büntetőeljárásban való részvételére is (azaz arra a jogára, hogy az ügy büntetőeljárás alá vonása során jelen legyen, hallgassa és kövesse az eljárást).
- 13 A kérdést előterjesztő bíróság úgy véli továbbá, hogy a vádlottnak a 2016/343 irányelv 8. cikke (1) bekezdésében előírt, az eljárás szóbeli szakaszában való jelenlétéhez való joga magában foglalja a vádlott azon jogát is, hogy a lakóhelye szerinti tagállamból videokonferencia útján vegyen ténylegesen részt a büntetőeljárás egy másik tagállamban történő lefolytatásában. A hivatkozott rendelkezés ilyen értelmezése megfelelően illeszkedne a bírósági eljárások megkönnyítésére és felgyorsítására irányuló tendenciába. Ezen túlmenően ma már minden tagállamnak lehetősége van arra, hogy közvetlenül – az illetékes hatóságok nélkül – postai úton küldje meg az eljárási iratokat az olyan személyek számára, akik egy másik tagállam területén tartózkodnak (lásd az Európai Unió tagállamai közötti kölcsönös bűnügyi jogsegélyről szóló egyezmény 5. cikkét), valamint arra, hogy a bizonyításvételi szakaszban videokonferenciát alkalmazzon (lásd a 2014/41 irányelv 24. cikkét).
- 14 Az Emberi Jogok Európai Bíróságának a videokonferenciával kapcsolatos doktrínája is megállapítja, hogy a vádlottnak az eljárásban videokonferencia útján történő részvétele önmagában nem ellentétes az emberi jogok és alapvető

szabadságok védelméről szóló európai egyezmény 6. cikkével, az ilyen intézkedés alkalmazásának azonban minden esetben jogszerű célt kell szolgálnia. A videokonferenciának a büntetőeljárás észszerű időn belüli befejezéséhez való jog tiszteletben tartása érdekében a büntetőeljárás egyszerűsítése és felgyorsítása okán történő alkalmazása szintén jogszerű célnak minősül (lásd a „KEY THEME” [kulcskérdés] „Article 6 [criminal limb] Hearings via video link” [6. cikk, büntetőjogi rész, videokonferencia útján történő meghallgatások], <https://ks.echr.coe.int/documents/d/echr-ks/hearings-via-video-link>). Az Emberi Jogok Európai Bíróságának 2018. december 18-i Murtazaliyeva kontra Oroszország ítéletéből az következik, hogy az említett egyezmény 6. cikke lényegében garantálja a vádlottnak a büntetőügyek büntetőeljárás alá vonásában való tényleges részvételhez való jogát, amely nemcsak a személyes részvételhez, hanem az eljárás hallgatásához és követéséhez való jogát is magában foglalja. A vádlottnak lehetőséget kell biztosítani arra, hogy megismerje a másik fél észrevételeit és bizonyítékait, és kifejthesse álláspontját azokkal kapcsolatban (az Emberi Jogok Európai Bírósága, 2018. december 18., Murtazaliyeva kontra Oroszország ítélet, 36658/05. számú fellebbezés, 91. §).

- 15 Amennyiben a vádlottnak az eljárás szóbeli szakaszában való jelenléthez való joga magában foglalja azt a jogot is, hogy a lakóhelye szerinti tagállamból videokonferencia útján vehessen részt az ügy más tagállamban történő büntetőeljárás alá vonásában, a kérdést előterjesztő bíróság azt kívánja tisztázni, hogy ez a részvétel csak e másik tagállam illetékes hatóságain keresztül vagy más módon szervezhető-e meg, és a videokonferenciának a tagállam illetékes hatóságai nélküli megtartása nem ellentétes-e a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló egységes uniós térség fenntartásával, illetve a vádlottnak az ügy büntetőeljárás alá vonásában videokonferencia útján történő részvétele egyenértékű-e a tárgyaláson való fizikai jelenlétével.
- 16 A 2014/41 irányelv 24. cikke (1) bekezdésének és a 2016/343 irányelv 8. cikke (1) bekezdésének értelmezése szükséges a kérdést előterjesztő bíróság számára annak megállapításához, hogy /A/ (az illetékes hatóságon keresztül vagy anélkül) részt vehet-e videokonferencia útján Németországból az ügy büntetőeljárás alá vonásának szóbeli szakaszában egy lett bíróság előtt.

Az alapeljárás felfüggesztésétől való eltekintés

- 17 Mivel az előzetes döntéshozatal útján tisztázandó kérdések kizárólag a vádlott részvételének formájára (személyesen vagy videokonferencia útján) vonatkoznak, a kérdést előterjesztő bíróság úgy véli, hogy az alapügy vizsgálata folytatható úgy, ahogyan eddig (/A/ jelenlétében) annak érdekében, hogy valamennyi vádlott számára biztosított legyen a Charta 47. cikkének második bekezdésében foglalt, ügyének észszerű időn belüli tárgyalásához való jog.
- 18 Ennek megfelelően a kérdést előterjesztő bíróság – a Bíróság előtt folyamatban lévő C-176/22. sz. BK és ZhP (Az alapeljárás részleges felfüggesztése) ügyre hivatkozva – nem függeszti fel az alapeljárást, azonban megállapítja, hogy kész az

említett felfüggesztésről határozni, ha a Bíróság úgy ítéli meg, hogy folyamatban lévő alapeljárás esetén nem lehetséges előzetes döntéshozatali eljárást indítani.

Gyorsított eljárás iránti kérelem

- 19 A kérdést előterjesztő bíróság a Bíróság eljárási szabályzatának 105. cikke szerinti gyorsított eljárás alkalmazását kéri, mivel az elbírálandó eljárási kérdés lényegesen érinti /A/-t, akinek jelenleg a büntetőeljárás során jelen kell lennie, ami – életkorára és családi körülményeire tekintettel – különösen megterhelő számára. Egy rövid időn belül adott válasz elősegítené a bizonytalan helyzet gyorsabb lezárását és megkönnyítené a büntetőeljárás megfelelő időben történő lefolytatását. A jog érvényesülésén alapuló egységes uniós térségben felvetett kérdés aktualitását és relevanciáját az is alátámasztja, hogy a Bíróság előtt folyamatban lévő C-760/22. sz. PF és társai ügyben szintén hasonló kérdés merült fel.